EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 18.12.2013
COM(2013) 920 final

ANNEXES 1 to 6

MELLÉKLETEK

a következőhöz:

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

egyes légköri szennyezőanyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről és a 2003/35/EK irányelv módosításáról

I. MELLÉKLET

A légköri kibocsátások nyomon követése és jelentése

A. A kibocsátások éves jelentésére vonatkozó előírások – a 7. cikk (1) bekezdésének első albekezdése

Elem	Szennyezőanyagok	Időszak	Jelentéstétel ideje
Nemzeti összkibocsátások az NFR(1) forráskategóriái szerint, kísérő adatokkal	- SO_2, NO_X, NMVOC, NH_3, CO - nehézfémek (Cd, Hg, Pb)* - POP-ok** (minden PAH és benzo(a)pirén, benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, indeno(1,2,3-cd)pirén, dioxinok/furánok, PCB-k, HCB)	Évenként, 1990-től a jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	15.02.****
Nemzeti összkibocsátások az NFR forráskategóriái szerint	- $PM_{2,5}$, PM_{10}*** és fekete korom	Évenként, 2000-től a jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	15.02****
Nemzeti összkibocsátások forráskategóriák szerint	- CH_4	Évenként, 2005-től a jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	15.02.****
Előzetes nemzeti kibocsátások az NFR összesítése(2) szerint	- SO_2, NO_X, NH_3, NMVOC, $PM_{2,5}$	Évenként, a jelentéstételi év előtti év (X–1)	30.09

(1) Az LRTAP Egyezmény keretében elfogadott jelentéstételi nómenklatúra (*Nomenclature for Reporting*, NFR).

(2) Az LRTAP Egyezmény jelentéstételi iránymutatásainak IV. mellékletében meghatározott ágazatok szerinti összesítés.

* Cd (kadmium), Hg (higany), Pb (ólom)

** A környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok (*persistent organic pollutants*)

*** A PM_{10} a szálló por azon része, amely 50%-os hatásfokkal átjut a PM_{10} mintavételének és mérésének referenciamódszerére az EN 12341-es szabványban meghatározott 10 µm aerodinamikai átmérőjű méretszelektív szűrőn.

**** Hibás jelentés esetén legkésőbb négy héten belül új jelentést kell benyújtani a változtatásokhoz fűzött magyarázattal együtt.

B. A kibocsátások éves jelentésére vonatkozó előírások – a 7. cikk (1) bekezdésének második albekezdése

Elem	Szennyezőanyagok	Időszak	Jelentéstétel ideje
Nemzeti összkibocsátások az NFR forráskategóriái szerint	- nehézfémek (As, Cr, Cu, Ni, Se és Zn, valamint ezek vegyületei)* - TSP**	Évenként, 1990-től (TSP esetében 2000-től) a jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	15.2.

* As (arzén), Cr (króm), Cu (réz), Ni (nikkel), Se (szelén), Zn (cink)

** Összes szálló por (*total suspended particles*, TSP)

C. A kibocsátások és előrejelzések kétévenkénti jelentése 2017-től – a 7. cikk (2) bekezdése

Elem	Szennyezőanyagok	Időszak/tárgyévek	Jelentéstétel ideje
Raszteres nemzeti kibocsátási adatok forráskategóriák szerint (GNFR)	- SO_2, NO_X, NMVOC, CO, NH_3, PM_{10}, $PM_{2,5}$ - nehézfémek (Cd, Hg, Pb)* - POP-ok (minden PAH, HCB, PCB-k, dioxinok/furánok) - Fekete korom (ha rendelkezésre áll)	Kétévente, jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	01.05.*
Nagy pontszerű források forráskategóriák szerint (GNFR)	- SO_2, NO_X, NMVOC, CO, NH_3, PM_{10}, $PM_{2,5}$ - nehézfémek (Cd, Hg, Pb)* - POP-ok (minden PAH, HCB, PCB-k, dioxinok/furánok) - Fekete korom (ha rendelkezésre áll)	Kétévente, jelentéstételi év előtti 2 év (X–2)	01.05.*
Előrejelzett kibocsátások összesítő NFR szerint	- SO_2, NO_X, NH_3, NMVOC, $PM_{2,5}$	Kétévente, minden év X évtől 2030-ig, valamint – ha rendelkezésre áll – 2040-ig és 2050-ig	15.03.
Előrejelzett kibocsátások összesített forráskategóriák szerint	- CH_4		15.03.

* Hibás jelentés esetén négy héten belül új jelentést kell benyújtani a változtatásokhoz fűzött magyarázattal együtt.

D. A tájékoztató kataszterjelentés évenkénti benyújtása – a 7. cikk (3) bekezdése

Elem	Szennyezőanyagok	Időszak/tárgyévek	Jelentéstétel ideje
Tájékoztató kataszterjelentés	- SO_2, NO_X, NMVOC, NH_3, CO, TSP, $PM_{2,5}$, PM_{10} és fekete korom - nehézfémek (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn) - POP-ok (minden PAH és benzo(a)pirén, benzo(b)fluorantén, benzo(k)fluorantén, indeno(1,2,3-cd)pirén, dioxinok/furánok, PCB-k, HCB)	Minden év (lásd az A., B. és C. táblázatot)	15.03.

II. MELLÉKLET

Nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettségek

a) táblázat: Kibocsátáscsökkentési kötelezettségek a kén-dioxid (SO_2), a nitrogén-oxidok (NO_x) és a metántól eltérő illékony szerves vegyületek (NMVOC) tekintetében. Eladott tüzelőanyag, referenciaév: 2005.

Tagállam	SO_2-csökkentés 2005-höz képest			NO_x-csökkentés 2005-höz képest			NMVOC-csökkentés 2005-höz képest		
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év
Belgium	43%		68 %	41 %		63 %	21 %		44 %
Bulgária	78 %		94 %	41 %		65 %	21 %		62 %
Cseh Köztársaság	45 %		72 %	35 %		66 %	18 %		57 %
Dánia	35 %		58 %	56 %		69 %	35 %		59 %
Németország	21 %		53 %	39 %		69 %	13 %		43 %
Észtország	32 %		71 %	18 %		61 %	10 %		37 %
Görögország	74 %		92 %	31 %		72 %	54 %		67 %
Spanyolország	67 %		89 %	41 %		75 %	22 %		48 %
Franciaország	55 %		78 %	50 %		70 %	43 %		50 %
Horvátország	55 %		87 %	31 %		66 %	34 %		48 %
Írország	65 %		83 %	49 %		75 %	25 %		32 %
Olaszország	35 %		75 %	40 %		69 %	35 %		54 %
Ciprus	83 %		95 %	44 %		70 %	45 %		54 %
Lettország	8 %		46 %	32 %		44 %	27 %		49 %
Litvánia	55 %		72 %	48 %		55 %	32 %		57 %
Luxemburg	34 %		44 %	43 %		79 %	29 %		58 %
Magyarország	46 %		88 %	34 %		69 %	30 %		59 %
Málta	77 %		98 %	42 %		89 %	23 %		31 %
Hollandia	28 %		59 %	45 %		68 %	8 %		34 %
Ausztria	26 %		50 %	37 %		72 %	21 %		48 %
Lengyelország	59 %		78 %	30 %		55 %	25 %		56 %
Portugália	63 %		77 %	36 %		71 %	18 %		46 %
Románia	77 %		93 %	45 %		67 %	25 %		64 %
Szlovénia	63 %		89 %	39 %		71 %	23 %		63 %
Szlovákia	57 %		79 %	36 %		59 %	18 %		40 %
Finnország	30 %		30 %	35 %		51 %	35 %		46 %
Svédország	22 %		22 %	36 %		65 %	25 %		38 %
Egyesült Királyság	59 %		84 %	55 %		73 %	32 %		49 %
EU-28	59 %		81 %	42 %		69 %	28 %		50 %

b) táblázat: Kibocsátáscsökkentési kötelezettségek az ammónia (NH_3), a finom szálló por ($PM_{2,5}$) és a metán (CH_4) tekintetében. Eladott tüzelőanyag, referenciaév: 2005.

Tagállam	SO_3 -csökkentés 2005-höz képest			$SO_{2,5}$ -csökkentés 2005-höz képest			SO_4 -csökkentés 2005-höz képest	
	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év	A 2020 és 2029 közötti bármely év		A 2030 utáni bármely év		A 2030 utáni bármely év
Belgium	2 %		16 %	20%		47 %		26 %
Bulgária	3 %		10 %	20%		64 %		53 %
Cseh Köztársaság	7 %		35 %	17 %		51 %		31 %
Dánia	24 %		37 %	33 %		64 %		24 %
Németország	5 %		39 %	26 %		43 %		39 %
Észtország	1 %		8 %	15 %		52 %		23 %
Görögország	7 %		26 %	35 %		72 %		40 %
Spanyolország	3 %		29 %	15 %		61 %		34 %
Franciaország	4 %		29 %	27 %		48 %		25 %
Horvátország	1 %		24 %	18 %		66 %		31 %
Írország	1 %		7 %	18 %		35 %		7 %
Olaszország	5 %		26 %	10 %		45 %		40 %
Ciprus	10 %		18 %	46 %		72 %		18 %
Lettország	1 %		1 %	16 %		45 %		37 %
Litvánia	10 %		10 %	20%		54 %		42 %
Luxemburg	1 %		24 %	15 %		48 %		27 %
Magyarország	10 %		34 %	13 %		63 %		55 %
Málta	4 %		24 %	25 %		80 %		32 %
Hollandia	13 %		25 %	37 %		38 %		33 %
Ausztria	1 %		19 %	20%		55 %		20%
Lengyelország	1 %		26 %	16 %		40 %		34 %
Portugália	7 %		16 %	15 %		70 %		29 %
Románia	13 %		24 %	28 %		65 %		26 %
Szlovénia	1 %		24 %	25 %		70 %		28 %
Szlovákia	15 %		37 %	36 %		64 %		41 %
Finnország	20%		20%	30 %		39 %		15 %
Svédország	15 %		17 %	19 %		30 %		18 %
Egyesült Királyság	8 %		21 %	30 %		47 %		41 %
EU-28	6 %		27 %	22 %		51 %		33 %

III. MELLÉKLET

A nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok tartalma

1. RÉSZ

A NEMZETI LEVEGŐSZENNYEZÉS-CSÖKKENTÉSI PROGRAMOKBA FOGLALHATÓ INTÉZKEDÉSEK

Szükséges esetben a tagállamoknak az 1. rész szerinti intézkedések végrehajtásához az ENSZ-EGB ammóniakibocsátások csökkentésével és megelőzésével kapcsolatos iránymutatásait kell alapul venniük (ammóniakibocsátási iránymutatások)[1], valamint a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben[2] meghatározott elérhető legjobb technikákat kell alkalmazniuk.

A. Intézkedések az ammóniakibocsátások csökkentésére

1. Az ammóniakibocsátások csökkentésével kapcsolatos helyes mezőgazdasági gyakorlatra vonatkozó 2001-es ENSZ-EGB keretszabályzat[3] alapján a tagállamoknak össze kell állítaniuk az ammóniakibocsátás csökkentésére vonatkozó mezőgazdasági gyakorlati útmutatást, amelynek legalább a következőkre kell kiterjednie:

   a) nitrogénfelhasználás a teljes nitrogénciklus figyelembe vételével;

   b) állatállomány-takarmányozási stratégiák;

   c) alacsony kibocsátású trágyázási eljárások;

   d) alacsony kibocsátású trágyatárolási rendszerek;

   e) alacsony kibocsátású trágyakezelési és komposztáló rendszerek;

   f) alacsony kibocsátású állattartási rendszerek;

   g) alacsony kibocsátású műtrágyázási eljárások.

2. Az ENSZ-EGB nitrogénmérlegekkel kapcsolatos iránymutatásai[4] alapján a tagállamoknak nemzeti nitrogénmérleget kell készíteniük a mezőgazdasági eredetű reakcióképes nitrogén (többek között ammónia, dinitrogén-oxid, nitrátok és nitritek) összesített csökkenésében bekövetkező változások figyelemmel kísérésére.

3. A tagállamoknak az alábbi eljárások alkalmazásával kell csökkenteniük a szervetlen műtrágyákból származó ammóniakibocsátást:

   a) be kell tiltani az ammóniumkarbonát-műtrágyák alkalmazását;

   b) a karbamid-alapú műtrágyákat, amennyire lehetséges, ammóniumnitrát-alapú műtrágyákkal kell helyettesíteni;

   c) ahol továbbra is a karbamid-alapú műtrágyákat használnak, olyan módszereket kell alkalmazni, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az

[1] 2012/11 határozat, ECE/EB/AIR/113/Add. 1

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 2010/75/EU irányelve az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

[3] ECE/EB.AIR/75 határozat, 28a. bekezdés.

[4] 2012/10 határozat, ECE/EB.AIR/113/Add.1.

ammóniacsökkentési iránymutatások szerinti referenciamódszerhez képest bizonyítottan legalább 30%-kal csökkentik;

d) a szervetlen műtrágyákat a megtrágyázandó növénykultúra vagy legelő előrelátható nitrogén- és foszforigényeinek megfelelően kell kiszórni, figyelembe véve egyszersmind a talajban meglévő tápanyagtartalmat és a más műtrágyákból származó tápanyagok jelenlétét.

4. A tagállamoknak az alábbi eljárások alkalmazásával kell csökkenteniük a szervetlen műtrágyákból származó ammóniakibocsátást:

a) a szántóföldeken és legelőkön alkalmazott szilárd trágyából és hígtrágyából származó kibocsátásokat olyan módszerek alkalmazásával kell visszafogni, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az ammóniacsökkentési iránymutatások szerinti referenciamódszerhez képest bizonyítottan legalább 30%-kal csökkentik, valamint:

i. a szilárd és hígtrágyát a megtrágyázandó növénykultúra vagy legelő előrelátható nitrogén- és foszforigényeinek megfelelően kell kiszórni, figyelembe véve egyszersmind a talajban meglévő tápanyagtartalmat és a más műtrágyákból származó tápanyagok jelenlétét.

ii. a szilárd és hígtrágya nem szórható ki, ha a megtrágyázandó földterület vízzel telítődött, elárasztott, fagyos vagy hóval borított;

iii. a hígtrágyát vontatott tömlő, vontatott csoroszlya alkalmazásával vagy sekély, illetve mély injektálás révén kell a legelőre kijuttatni;

iv. a szántóföldre kijuttatott szilárd és hígtrágyát a kijuttatás utáni négy órán belül bele kell dolgozni a talajba;

b) Az állatok tartási helyén kívüli trágyatárolókból származó kibocsátásokat a következő eljárások alkalmazásával kell mérsékelni:

i. olyan alacsony kibocsátású rendszereket és technikákat kell alkalmazni, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az ammóniacsökkentési iránymutatások szerinti referenciamódszerhez képest a 2022. január 1-je után épített hígtrágya-tárolók esetében bizonyítottan legalább 60%-kal, a meglévő hígtrágya-tárolók esetében pedig legalább 40%-kal csökkentik;

ii. szilárd trágya tárolására csak fedett tároló használható;

iii. a gazdaságoknak elegendő trágyatároló-kapacitással kell rendelkezniük ahhoz, hogy trágya csak a növénykultúra növekedése szempontjából megfelelő időszakban kerüljön kiszórásra;

c) az állatok tartási helyéről származó kibocsátásokat csökkenteni kell olyan rendszerek alkalmazásával, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az ammóniacsökkentési iránymutatások szerinti referenciamódszerhez képest bizonyítottan legalább 20%-kal csökkentik.

d) Az állatok tartási helyéről származó kibocsátásokat olyan rendszerek alkalmazásával kell csökkenteni, amelyek az ammóniakibocsátások szintjét az ammóniacsökkentési iránymutatások szerinti referenciamódszerhez képest bizonyítottan legalább 10%-kal csökkentik.

B. Kibocsátáscsökkentési intézkedések a szálló por és a fekete korom tekintetében

1. A tagállamoknak meg kell tiltaniuk a mezőgazdasági betakarításból származó maradványok és hulladékok, valamint az erdészeti biomassza-maradványok szabadban való égetését, és ellenőrizniük kell e tiltás érvényre jutását. A tiltás alól csak akkor lehet kivétel tenni, ha az a futótüzek terjedésének megakadályozásával, a kártevők elleni védekezéssel vagy a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos megelőző programok céljait szolgálja.

2. A tagállamoknak össze kell állítaniuk a mezőgazdasági betakarításból származó maradványok megfelelő kezelésére vonatkozó mezőgazdasági gyakorlati útmutatást, amely a következő eljárásokat veszi alapul:

   a) a talajszerkezet javítása a betakarítási maradványok talajba dolgozásával;

   b) a betakarítási maradványok talajba dolgozási technikájának fejlesztése;

   c) a betakarítási maradványok alternatív hasznosítása;

   d) a talaj tápanyagtartalmának és szerkezetének javítása a trágyának a növénykultúra optimális fejlődését biztosító talajba dolgozásával, mellőzve a trágya (istállótrágya, mélyalmos trágya) elégetését.

C. A kis gazdaságokra gyakorolt hatások figyelembe vétele

1. A fenti A. és B. pont szerinti intézkedések meghozatalakor a tagállamoknak biztosítaniuk kell a kis- és mikrogazdaságokra gyakorolt hatások teljes körű figyelembe vételét. A tagállamok például mentesíthetik őket a szóban forgó intézkedések alól, ha ez az alkalmazandó csökkentési kötelezettség szempontjából lehetséges és célszerű.

2. RÉSZ

A NEMZETI LEVEGŐSZENNYEZÉS-CSÖKKENTÉSI PROGRAMOK MINIMÁLIS TARTALMA

1. A 6. és 9. cikk szerinti nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programoknak kezdetben ki kell terjedniük legalább az alábbiakra:

   a) az a nemzeti levegőminőségi és szennyezéscsökkentési szakpolitikai keret, amelynek összefüggésében a program kidolgozásra került, ideértve:

      i. a szakpolitikai prioritásokat, valamint azok kapcsolatát más releváns szakpolitikai területek (pl. éghajlatváltozás) prioritásaival;

      ii. a nemzeti, regionális és helyi hatóságokra ruházott feladatköröket;

      iii. a kibocsátáscsökkentést és a levegő minőségének javítását célzó jelenlegi szakpolitikák és intézkedések révén tett előrelépést, és a nemzeti és uniós kötelezettségeknek való megfelelés mértékét;

      iv. a várható fejlődést, feltételezve, hogy a már elfogadott politikák és intézkedések nem változnak;

b) azok a megvizsgált szakpolitikai opciók, amelyek a 2020 és 2030 utáni kibocsátáscsökkentési kötelezettségek és a 2025-re meghatározott köztes kibocsátási szint teljesítéséhez vezethetnek, és amelyek hozzájárulhatnak a levegőminőség további javulásához, valamint ezen opciók elemzése, ideértve az elemzés módszertanát is; a szakpolitikák és intézkedések egyedi vagy kombinált hatásai a kibocsátáscsökkentésre, a levegőminőségre és a környezetre; valamint a kapcsolódó bizonytalansági tényezők;

c) az elfogadásra kiválasztott intézkedések és szakpolitikák, ideértve végrehajtásuk és felülvizsgálatuk ütemtervét, továbbá az ezekért felelős illetékes hatóságokat;

d) adott esetben annak indoklása, hogy a 2025-re meghatározott köztes kibocsátási szint miért nem volt teljesíthető aránytalan költségekkel járó intézkedések meghozatala nélkül;

e) az arra vonatkozó értékelés, hogy a kiválasztott intézkedések és szakpolitikák miként biztosítják a más releváns szakpolitikai területek terveivel és programjaival való koherenciát.

2. A 6. és 9. cikk szerinti nemzeti levegőszennyezés-csökkentési programok aktualizálásainak magukban kell foglalniuk legalább az alábbiakat:

a) a program végrehajtása, a kibocsátáscsökkentés és a koncentrációcsökkentés terén tett előrehaladás értékelése;

b) a szakpolitikai összefüggésekben, az értékelésekben, a programban vagy a végrehajtási ütemtervben bekövetkező minden lényeges változás.

IV. MELLÉKLET

A nemzeti emissziókataszterek, a kibocsátási előrejelzések, a tájékoztató kataszterjelentések és a kiigazított emissziókataszterek elkészítésének és aktualizálásának módszertana

Az I. melléklet szerinti, CH_4-től eltérő szennyezőanyagok esetében a tagállamoknak emissziókatasztereket, kiigazított emissziókatasztereket, előrejelzéseket és tájékoztató kataszterjelentéseket kell készíteniük az LRTAP Egyezmény részes felei által elfogadott módszertanok (az EMEP jelentéstételi iránymutatásai) alkalmazásával, amelyhez kötelesek a vonatkozó EMEP/EKÜ útmutatót használni. Ezenkívül az említett iránymutatások alapján össze kell állítani azon kiegészítő információkat is, különösen a tevékenységekre vonatkozó adatokat, amelyek szükségesek a kataszterek és előrejelzések értékeléséhez.

Az EMEP jelentéstételi iránymutatásainak követése nincs kihatással sem az ebben a mellékletben meghatározott további módozatokra, sem pedig az I. melléklet szerinti jelentéstételi előírásokkal, időszakokkal és más adatokkal összefüggő követelményekre.

1. RÉSZ

ÉVES NEMZETI EMISSZIÓKATASZTER

1. A nemzeti emissziókataszternek átláthatónak, következetesnek, összehasonlíthatónak, teljesnek és pontosnak kell lennie.

2. Az azonosított kulcskategóriákhoz tartozó kibocsátásokat az EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott módszertanok szerint kell kiszámítani, mégpedig a 2. vagy annál magasabb szintű (részletesebb) módszertan alkalmazásával.

   A tagállamok használhatnak egyéb tudományos, a fentiekkel összeegyeztethető módszereket is a nemzeti emissziókataszterek elkészítéséhez, ha ezekkel pontosabb becslések végezhetők, mint az EMEP/EKÜ útmutatóban meghatározott alapmódszertanok segítségével.

3. A közlekedésből származó kibocsátások esetében a tagállamoknak az Eurostatnak jelentett nemzeti energiamérleggel összhangban kell számítaniuk és jelenteniük a kibocsátásokat.

4. A közúti közlekedésből származó kibocsátások adatait az adott tagállamban eladott tüzelőanyag-mennyiség alapján kell számítani és jelenteni. A tagállamok a közúti járművekből származó kibocsátásokat emellett az adott tagállamban felhasznált tüzelőanyag-mennyiség vagy a tagállamban megtett kilométerszám alapján is bejelenthetik.

5. Éves nemzeti kibocsátásaikat a tagállamoknak az LRTAP Egyezmény jelentéstételi űrlapján meghatározott megfelelő egységben kell kifejezniük.

2. RÉSZ

KIBOCSÁTÁSI ELŐREJELZÉSEK

1. A kibocsátási előrejelzésnek átláthatónak, következetesnek, összehasonlíthatónak, teljesnek és pontosnak kell lennie, a jelentett adatoknak pedig magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

   a) az előrejelzésben figyelembe vett elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések egyértelmű leírása;

   b) az előrejelzés tekintetében elvégzett érzékenységvizsgálat eredményei;

   c) a módszertanok, a modellek, az alapfeltételezések, valamint a legfontosabb kiindulási és eredményparaméterek leírása;

2. A kibocsátás-előrejelzéseket releváns forrásszektoronként kell megbecsülni és összesíteni. A tagállamoknak az egyes szennyezőanyagokra vonatkozóan egy „(elfogadott) intézkedéseket figyelembe vevő” és egy „további (tervezett) intézkedéseket figyelembe vevő” előrejelzést kell benyújtaniuk az EMEP/EKÜ útmutató szerinti iránymutatásokkal összhangban.

3. Az előrejelzéseknek összhangban kell lenniük az aktuális éves nemzeti emissziókataszterrel és az 525/2013/EU rendelet értelmében jelentett előrejelzésekkel.

3. RÉSZ

TÁJÉKOZTATÓ KATASZTERJELENTÉS

A tájékoztató kataszterjelentést az EMEP jelentéstételi iránymutatásainak megfelelően kell összeállítani, és az abban meghatározott kataszterjelentési űrlap felhasználásával kell benyújtani. A jelentésnek tartalmaznia kell legalább:

a) az alkalmazott módszerek, feltételezések, kibocsátási tényezők és tevékenységadatok ismertetését, forrását a kapcsolódó hivatkozások megjelölésével, valamint kiválasztásuk indoklását;

b) a kibocsátási források fő nemzeti kategóriáinak leírását;

c) a bizonytalansági tényezőkre, a minőségbiztosításra és a hitelesítésre vonatkozó információkat;

d) az emissziókataszter elkészítése intézményi hátterének ismertetését;

e) az újraszámításokat és a tervezett korrekciókat;

f) adott esetben az 5. cikk (1) és (3) bekezdése szerinti rugalmassági rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos információkat;

g) a vezetői összefoglalót.

4. RÉSZ

KIIGAZÍTOTT NEMZETI EMISSZIÓKATASZTEREK

1. Ha valamely tagállam az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiigazítást javasol nemzeti emissziókataszteréhez, akkor a Bizottsághoz benyújtandó javaslathoz csatolnia kell legalább az alábbi igazoló dokumentumokat:

   a) bizonyíték az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) szerinti értékek túllépésére vonatkozóan;

   b) kimutatás arra vonatkozóan, hogy az emissziókataszter kiigazítása milyen mértékben csökkenti a határérték-túllépést, illetve járul hozzá az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) teljesítéséhez;

   c) becslés arra vonatkozóan, hogy a kibocsátási előrejelzések alapján az érintett nemzeti kibocsátáscsökkentési kötelezettség(ek) a kiigazítás nélkül teljesíthető(k) -e és mikor;

   d) annak bemutatása, hogy a kiigazítás összefüggésben áll az alábbi esetek közül legalább eggyel (szükség esetén korábbi releváns kiigazításokat is figyelembe lehet venni):

      i. új kibocsátásforrás-kategóriák:

         – bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az új kibocsátásforrás-kategóriát a tudományos szakirodalom vagy az EMEP/EKÜ útmutató elismeri;

         – bizonyíték arra vonatkozóan, hogy ez a kibocsátásforrás-kategória nem szerepelt a korábbi vonatkozó nemzeti emissziókataszterben a kibocsátáscsökkentési kötelezettség szerinti értékek meghatározása idején;

         – kimutatás arra vonatkozóan, hogy az új kibocsátásforrás-kategóriából származó kibocsátások hozzájárulnak ahhoz, hogy a tagállam nem tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit, továbbá az erre vonatkozó következtetés levonásához használt módszertan, adatok és kibocsátási tényezők részletes leírása;

      ii. az egyes kibocsátásforrás-kategóriákból származó kibocsátási értékek meghatározásához alkalmazott jelentősen eltérő kibocsátási tényezők:

         – az eredeti kibocsátási tényezők ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került;

         – bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az eredeti kibocsátási tényezőket alkalmazták a kibocsátáscsökkentések meghatározásához azok megállapítása idején;

         – az eredeti kibocsátási tényezők ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került;

– az eredeti és a kiigazított kibocsátási tényezők alkalmazásával készült kibocsátásbecslések összehasonlítása annak bizonyítására, hogy a kibocsátási tényezők változása hozzájárul ahhoz, hogy a tagállam nem tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit;

– az arra vonatkozó döntés indoklása, hogy a kibocsátási tényezők változásai jelentősek-e.

2025-től azokat a kibocsátási tényezőket, amelyek jelentősen különböznek egy adott előírás vagy követelmény végrehajtásának eredményétől, a kiigazítás szempontjából nem kell figyelembe venni.

iii. az egyes kibocsátásforrás-kategóriákból származó kibocsátási értékek meghatározásához alkalmazott jelentősen eltérő módszertan:

– az eredeti kibocsátási tényezők ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés részletes leírását, amelyből az adott kibocsátási tényező levezetésre került;

– bizonyíték arra vonatkozóan, hogy az eredeti kibocsátási tényezőket alkalmazták a kibocsátáscsökkentések meghatározásához azok megállapítása idején;

– az aktualizált módszertan ismertetése, ideértve azon tudományos alapvetés vagy hivatkozási alap részletes leírását, amelyből levezetésre került;

– az eredeti és a kiigazított kibocsátási tényezők alkalmazásával készült kibocsátásbecslések összehasonlítása annak bizonyítására, hogy a kibocsátási tényezők változása hozzájárul ahhoz, hogy a tagállam nem tudja teljesíteni kibocsátáscsökkentési kötelezettségeit;

– az arra vonatkozó döntés indoklása, hogy a módszertan változása jelentős-e.

2. Azon kiigazítási eljárások esetében, amelyekre hasonló okokból kerül sor, a tagállamok benyújthatják ugyanazon igazoló adatokat, feltéve, hogy minden tagállam benyújtja az 1. pont szerint megkövetelt egyedi országspecifikus adatokat.

3. A tagállamoknak a kigazítás(ok) által érintett valamennyi év tekintetében újra kell számítaniuk a kiigazított kibocsátási értékeket az időszakok következetességének biztosítására.

V. MELLÉKLET

A szennyező anyagok környezeti hatásainak nyomon követése

1. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a megfigyelési helyszínek hálózata reprezentatív legyen az édesvízi, természetes és természetközeli, valamint erdei ökoszisztéma-típusaik szempontjából.

2. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nyomon követés az 1. pont szerinti hálózat valamennyi megfigyelési helyszínén az alábbi kötelező mutatók alapján történjen:

   a) édesvízi ökoszisztémák esetében: a biológiai kár mértékének megállapítása, ideértve az érzékeny receptorokat is (mikrofiták és makrofiták, diatómák), valamint a halak vagy gerinctelenek számának fogyását:

      elsődleges mutató: savsemlegesítő képesség (ANC), másodlagos mutatók: savasság (pH), oldott szulfát (SO_4), nitrát (NO_3), oldott szerves szén; a mintavétel az éves gyakoriságtól (állóvizeknél őszi fordulóval) a havi gyakoriságig (folyóvizek) terjed;

   b) a szárazföldi ökoszisztémák esetében: a talaj savasságának, tápanyag-veszteségének, nitrogénstátuszának és nitrogénmérlegének, valamint biodiverzitás-csökkenésének értékelése:

      i. elsődleges mutató: talaj savassága: bázikus kationok kicserélhető frakciói (bázistelítettség) és alumínium kicserélhetősége a talajban, mintavétel tízévente, másodlagos mutatók: pH, szulfát, nitrát, bázikus kationok, alumíniumkoncentráció a talajban, mintavétel évente (szükséges esetben);

      ii. elsődleges mutató: talaj nitrátkioldódása ($NO_{3,\text{kioldódás}}$), mintavétel évente;

      iii. elsődleges mutató: szén–nitrogén arány (C/N), másodlagos mutató: talaj teljes nitrogéntartalma (N_{teljes}), mintavétel tízévente;

      iv. elsődleges mutató: tápanyagegyensúly a levélzetben (N/P,N/K, N/Mg), mintavétel négyévente;

   c) a szárazföldi ökoszisztémák esetében: az ózon által a növények növekedésében és a biológiai sokféleségben okozott kár értékelése:

      i. elsődleges mutató: növények növekedése, levelek károsodása, másodlagos mutató: szénáramlás ($C_{\text{áramlás}}$), mintavétel évente;

      ii. elsődleges mutató: kritikus áramlási szint túllépése, mintavétel évente a vegetációs időszakban.

3. A 2. pont szerinti adatok gyűjtésekor és jelentésekor a tagállamoknak azon módszertanokat kell alkalmazniuk, amelyeket a nagy távolságra jutó, országhatárokon átterjedő levegőszennyezésről szóló egyezmény (LRTAP Egyezmény) és annak nemzetközi együttműködési programokra vonatkozó kézikönyvei[5] rögzítenek.

[5] 2008/1 határozat, ECE/EB.AIR/wg.1/2008/16.

VI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Ez az irányelv	A 2001/81/EK irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk első albekezdés
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk e) pont
3. cikk (2), (3), (6), (7), (9–12) bekezdés	-
3. cikk (4) bekezdés	3. cikk j) pont
3. cikk (5) bekezdés	3. cikk k) pont
3. cikk (8) bekezdés	3. cikk g) pont
4. cikk (1) és (2) bekezdés	4. cikk (1) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés	2. cikk (második albekezdés)
5. cikk	-
6. cikk (1) bekezdés	6. cikk (1) és (2) bekezdés
6. cikk (2), (5–9) bekezdés	-
6. cikk (3) és (4) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés (első albekezdés)	7. cikk (1) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés (második albekezdés), (3–6) bekezdés	-
7. cikk (2) bekezdés	-
7. cikk (7) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés
7. cikk (8) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés
7. cikk (9) bekezdés	7. cikk (4) bekezdés
8. cikk	-
9. cikk (1) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés (első albekezdés)	8. cikk (1) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés (második albekezdés), (3-5)	-

bekezdés	
10. cikk	9. és 10. cikk
11. cikk (1) bekezdés	6. cikk (4) bekezdés
11. cikk (2) bekezdés	7. cikk (3) bekezdés
12. cikk	11. cikk
13. cikk	13. cikk (3) bekezdés
14. cikk	13. cikk (1) és (2) bekezdés
15. cikk	14. cikk
16. cikk	-
17. cikk	15. cikk
18. cikk	-
19. cikk	16. cikk
20. cikk	17. cikk
I. melléklet	8. cikk (1) bekezdés és III. melléklet
II. melléklet	I. melléklet
III, V. és VI. melléklet	-
IV. melléklet	III. melléklet